

ROK BIBLE

Lectio divina na každý den

1 Tim - 2 Tim - Tít - Fil - Žid

Rozpis čítania NZ k lectio divina

Dátum	Lectio divina	Prečítať	Dátum	Lectio divina	Prečítať
	1Tim 5,9-16	Lk 2		Tít 1, 1-9	Lk 18
	5, 17- 25	3		1, 10-16	19
	6, 1-5	4		2, 1-5	20
	6, 6-10	5		2, 6-10	21
	6, 11-21	6		2, 11-15	22
	2Tim 1,1-5	7		3, 1-7	23
	1, 6-11	8		3, 8-15	24
	1, 12-18	9		Flm 1-7	Jn 1
	2, 1-7	10		8-16	2
	2, 8-13	11		17-25	3
	2, 14-21	12		Žid 1,1-4	4
	2, 22-26	13		1, 5-14	5
	3, 1-9	14		2, 1-4	6
	3, 10-17	15		2, 5-9	7
	4, 1-8	16		2,10-13	8
	4, 9-22	17		2,14-18	9

Nihil obstat; cenzor Mgr. Jozef Šoška, 23.6.2008.

Vydalo spoločenstvo pri RKFÚ Kotešová.

Modlitba pred čítaním Svätého písma

(por. Lk 24,25n)

Duchu Svätý, vyznávam,
že bez Teba som nechápavý
a ľarbavý srdcom,
neschopný pochopiť,
prijasť a uveriť všetko, čo hovoríš.
Preto Ťa prosím:
daj, nech moje srdce horí,
ked' ku mne hovoríš a vysvetľuješ mi Písma.
Otvor moje oči,
aby som pri lámaní Slova i Chleba spoznal Ježiša,
ktorý ma vedie k Otcovi.
Amen.

Modlitba po čítaní Svätého písma

Tebe, Otče, s Duchom Svätým, nech je sláva naveky
skrže Krista, ktorý telom nie je nám už d'aleký
a chce krížom zmeniť v radosť ľudský bôľ a náreky.
Ty žriedlo spásy, Trojica,
nech všetko Tebe korí sa;
tajomstvo kríža víťazí,
daj verným s Tebou v sláve žiť.
Amen

Lectio: 1Tim 5, 9-16

V prvotnej jeruzalemskej obci sa o vdovy starali diakoni (*Sk 6,1n*). Ak takéto ženy mali rodinných príslušníkov, táto úloha pripadala im. Zaväzovala ich k tomu úcta a vďačnosť. Zaopatrenie zo strany cirkevnej obce patrilo iba vdovám, ktoré splňali určité podmienky. Niektoré vdovy, rozhodnuté nevydať sa, zasvätili svoj život službe Kristovi a Cirkvi. Tie zapísali do „*katalógu vdov*“. Pavol tu pranieruje aj niektoré „vdovské“ neresti. **„Za vdovu nech sa zapíše len tá...“ (9)**

Meditatio:

Aby to nevyzeralo tak, že dnes majú všetci, okrem vdov, od rozjímania voľno, rýchlo to chceme napraviť. Ak pre nás neplatia *vdovské pravi-dlá*, mali by sme si uvedomiť svoju povinnosť, ktorá nám vyplýva zo IV. prikázania: starať sa o svojich rodičov, starých rodičov, príbuzných, ale aj iných osamelých ľudí... Apoštol Jakub nás povzbudzuje: „*Čistá a nepoškrvená nábožnosť pred Bohom a Ocom je: navštevovať siroty a vdovy v ich tiesni a zachovať sa nepoškrveným od tohto sveta*“ (1,27). Ak patríme medzi vdovy, či inak osamelých ľudí, pouvažujme nad tým, či naša **samota nie je výzvou k darovaniu sa Kristovi** v službe Cirkvi. „*Už od apoštolských čias boli kresťanské panny a vdovy, ktoré Pán povolal, aby sa k nemu nerozdelené pripútalí s väčšou slobodou srdca, tela a ducha, a ktoré sa so schválením Cirkvi rozhodli žiť v stave trvalého panenstva alebo trvalej čistoty „pre nebeské kráľovstvo“ (KKC 922)*. Mnoho nezastupiteľne dobrého môžete vykonať pre svätosť rodín i kňazov, pre svoje farnosti, pre zrod nových povolání... už len modlitbou a pôstom ako prorokyňa Anna (*por.Lk 2,36n*). Svet vás potrebuje. Potrebuje vaše skúsenosti, vaše rady, obety, vaše svedectvo... Týmto ste *zapísané* v Ježišovom srdci a pre nás ste darom.

Oratio:

Ježišu, ďakujem Ti za mojich rodičov, starých rodičov; za všetkých, ktorí potrebujú moju pomoc. Uč ma cez nich láske, trpezlivosti... Ďakujem Ti, Pane, za to, že ja potrebujem pomoc iných ľudí. Nauč ma vyjsť zo seba a pomáhať vtedy, keď mi je najťažšie. Obetovať svoje starosti, ťažkosti, modlitby... za tých, ktorí to najviac potrebujú.

Contemplatio: Ježiš - otec sirôt a záchranca vdov (Ž 68,6)

Lectio: 1Tim 5, 17-25

Grécke „presbyteroi“ môže znamenať „starší“ - presbyter, kňaz; alebo tiež *starší muž, starec*. Rozdiel medzi presbyterom (t.j. kňazom) a biskupom nebol plne vymedzený do konca 1.storočia. Presbyteri boli predstavenými spoločenstva, ohlasovali a vyučovali Božie slovo. Boli hodní dvojitej úcty a mali právo na podporu zo strany spoločenstva. Úcta káže chrániť „starších“ pred nepodloženými výčitkami a sťažnosťami prijímať po vypočutí svedkov. Odporúčania na výber presbyterov sa majú presne dodržať. K týmto radám sa pripájajú niektoré povzbudenie pre Timoteja.

„Nemaj účasť na cudzích hriechoch. Zachovaj sa čistý!“ (22)

Meditatio: (Benedikt XVI.-15.2.09)

Hriech je veľké zlo. Hroznejšie ako nevyliciteľná choroba. Pápež Benedikt XVI. ho prirovnáva k lepre: *V malomocenstve možno vidieť symbol hriechu, ktorý je v pravom zmysle slova nečistotou srdca... Hriechy, ktoré páchame, nás vzdalujú od Boha a ak nie sú pokorne vyznané v dôvere v Božie milosrdenstvo, vedú až k tomu, že spôsobia smrť duše*. Keby sme mali pravdivý pohľad na hriech, keby sme poznali a uvedomovali si jeho ničivú silu, chránili by sme sa ho a nechceli by sme mať účasť ani na hriechoch iných, lebo aj to nás robí *nečistými*. Nebrali by sme to „na ľahkú váhu“.

Ako môžeme mať účasť na hriechoch iných? *„Hriech je osobný čin. Okrem toho nesieme zodpovednosť aj za hriechy spáchané inými, keď pri nich spolupracujeme, a to: keď na nich máme priamu a dobrovoľnú účasť, keď ich nariaďujeme, radíme, chválime alebo schvaľujeme, keď ich neoznámime alebo im nezabráňame vtedy, keď sme povinní to urobiť, keď chránime tých, čo páchajú zlo.“ (KKC 1868)*

Oratio: (Ž 32)

Blažený, komu sa odpustila nepravosť a je oslobodený od hriechu. Vyznal som sa Ti zo svojho hriechu a nezatajil som svoj priestupok. Povedal som si: Vyznám Pánovi svoju nepravosť. A Ty si mi odpustil zlobu môjho hriechu. Zmiluj sa nado mnou, Bože. Daj mi milosť, aby som neschvaľoval nijaký hriech, a nemal v hriechu záľubu.

Contemplatio: *Ježiš, ktorý ma očisťuje od hriechu*

Lectio: 1Tim 6, 1-5

Pavlove pokyny slúžia ako smernice k poučeniu a napomínaniu veriacich. Timoteja vyzýva: *Takto uč a povzbudzuj!* Otroci majú svojím správaním ziskávať česť Božiemu menu a svojej viere. Každý, kto vyučuje, má to robiť v súlade so slovami Pána Ježiša a má ich správne chápať. Hlásateľ nesmie zneužívať službu na vlastné obohacovanie sa. Je to varovanie pred ziskuchtivosťou a bludnými náukami.

„Sú to ľudia, ktorým chýba pravda.“ (5 e.p.)

Meditatio:

Zastavme sa hneď v úvode a pýtajme sa sami seba: Mám niečoho nedostatok? **Chýba mi voľačo?** Niekedy nám môže niečo chýbať, môže-me mať niečoho málo, aj keď to nepocítujeme. Buď sme si to nevšim-li, alebo sa to jednoducho nedá „voľným okom“ postrehnúť. (Např. nedostatok vitamínov alebo minerálov a pod). Lekár - odborník môže podľa príznakov podrobným vyšetrením zistiť, čo v nás nie je v poriadku.

Niečo podobné sa deje aj v našom srdci, aj v našej mysli. Keď nemyslíme v súlade s Božím slovom, chýba nám pravda, (aj keď si to neuvedomujeme), a to je jasný znak, že máme „málo Slova“, málo sa mu venujeme. Apoštol píše: *ľudia so skazenou myslou sa domnievajú, že... ale mylne.* Je veľký rozdiel pokladať niečo za správne - a vidieť veci v pravde, v zhode s Božím slovom.

Dnešné verše nech sú pre nás povzbudením. Ak Bibliu berieme do rúk pravidelne, každý deň; ak prijímame učenie Cirkvi (podľa slov: *Cirkev je stĺp a opora pravdy; por.3,15*), sme na výbornej ceste. Dávame vo svojej mysli priestor Pravde. Ona nás oslobodí, uzdraví, nasmeruje...

Oratio: (por. Ž 89,119)

Pane, Bože zástupov, kto je ako Ty? Mocný si, Pane, a pravda je u Teba. Milosť a pravda kráčajú pred Tvojou tvárou. Pravda je podstatou Tvojich slov, je mojím štítom a pancierom a všetky rozsudky Tvojej spravodlivosti sú večné. Ty, Pane, si odborník na moje srdce, na moju myseľ. Sám dopĺňaj pravdu, ktorá mi chýba. Chceme žiť v plnosti pravdy. Daruj mi veľkú túžbu stretávať sa s Tebou v Tvojom slove.

Contemplatio: Ježiš - odborník na moju myseľ

Lectio: 1Tim 6, 6-10

Apoštol ďalej poukazuje na no, že pri správnom hodnotení vecí, z uhla Božieho slova, zbožnosť naozaj prináša veľký zisk. Zahrňa v sebe totiž prísľub pre prítomný i budúci život v plnosti. Prináša spokojnosť s tým, čo človek má. Pavol varuje pred falošnými učiteľmi, ktorí prekrúcajú slová Pána Ježiša, čo má veľký dopad na ich život. Vzďaľuje ich od Krista a ich srdcia sa prikláňajú k bohatstvu a žiadostivosti.

„Nábožnosť so spokojnosťou je naozaj veľkým ziskom.“ (6)

Meditatio:

Pavol tu spája dve vlastnosti, alebo lepšie cnosti, ktoré keď sú spolu, robia človeka šťastným, pokojným a chránia ho pred závislosťami.

Iste, človek môže byť spokojný, aj keď nie je nábožný, ale je tu veľké riziko, že bude spokojný aj s tým, s čím nemá byť spokojný. Obzvlášť so životom v hriechu... A keď je človek „nábožný“, ale je „večný nespokojenec“, s jeho nábožnosťou nie je čosi v poriadku.

Keď sa pozrieme na nábožnosť ako na nasmerovanie, napojenie sa na Boha, potom sa nemusíme znepokojovať. *Nemusíme byť ustarostení, lebo náš Otec vie, čo potrebujeme. Hľadajme najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a všetko dostaneme navyše* (por. Mt 6,25n). Uspokojíme sa s tým, čo máme, lebo **naša spokojnosť pramení z nášho vzťahu**

s Bohom. Je to vlastne prejav našej dôvery. Ak po niečom veľmi túžime a predsa to nemáme, môže to byť tak, že to v skutočnosti nepotrebujeme, alebo to nepotrebujeme teraz, či dokonca by nám to mohlo uškodiť...

Keď nás pochyty nespokojnosť, zostaňme s Bohom v kontakte a pýtajme sa: Pane, potrebujem to vôbec? Je Ti to milé? Je pre mňa dobré, aby som to mal? Ved' o koľko vecí Boha vôbec neprosíme a predsa to máme... iba z jeho dobroty a starostlivosti. *Som s Ním spokojný?*

Oratio: (por. Ž 23)

Pane, Ty si môj pastier, nič mi nechýba: pasieš ma na zelených pasienkoch. Vodiš ma k tichým vodám, dušu mi osviežuješ. Vodiš ma po správnych chodníkoch, verný svojmu menu. Prestieraš mi stôl pred očami mojich protivníkov. Dobrota a milosť budú ma sprevádzať ...

Contemplatio: Ježiš - starostlivý Boh a Pán

Lectio: 1Tim 6, 11-21

Pavol vidí v Timotejovi „Božieho muža“. Ešte raz ho dôrazne napomí-na, aby zachoval náuku Pána Ježiša nepoškvrnenú, aby plnil svoje po-slanie, kým On nepríde. Myšlienka na druhý príchod Pána v sláve napl-ňa Pavlovo srdce spontánnou chválou. Posledná skupina, ktorej patrí napomenutie v liste, sú bohatí. Aj oni musia dodržiavať jasné pravidlá, aby dosiahli pravý život.

„Tým, čo sú bohatí v tomto veku, prikazuj...“ (17)

Meditatio:

Je dobré si pripomenúť, že nie peniaze sú *koreňom všetkého zla*, ale láska k nim (10). Lebo každému, kto má nejaké peniaze, sa môže stať, že mu *prirastú k srdcu*. V dnešnom úryvku môžeme nájsť vzor, ako môžeme svoje peniaze „investovať“. Ak ich budeme používať iba pre seba, stanú sa nám osídлом; pascou, do ktorej si sami zatvoríme srdce a nebude nám pomoci. Omotajú nás. Privedie nás to do namyslenosti, do falošnej istoty, že za peniaze si môžeme všetko kúpiť, všetko vyba-viť... Všetko okrem lásky, pokoja, šťastia, radosti, odpustenia, zdravia, priateľstva... večného života v nebi.

Ale peniaze, ktoré máme, majú aj inú *moc*. Moc štedrosti, delenia, moc dobra, pomoci... *moc uložiť si dobrý základ pre náš budúci život* (19). Nič z toho, čo máme, nepatrí iba nám. **Ak sa naučíme deliť s málom, získali sme neskutočne veľa**. Mnohí hovoria: keď vyhrám milión, polovicu rozdam... Ako to dokážu, keď sa nevedia podeliť s tisíckou, či stovkou?! Tak teda, poslúchnuc sv. Pavla, prikazujme svojmu srdcu - či sme chudobnejší, či bohatší - aby sa spoliehalo na Boha; aby sme boli štedrý a nenechá-vali si všetko iba pre seba. Začnime sa deliť dnes a s tým, čo máme.

Oratio:

Pane Ježišu, dnes chcem vyznať, že Ti dôverujem a chcem sa stále spo-liehať iba na Teba. Nauč ma deliť sa, hľadať príležitosť k almužne a k dobrým skutkom, kde použijem peniaze a iné materiálne veci, ktoré mám z Tvojej štedrosti. Vyskúšaj ma, Pane, aby som zistil, či nie som závislý na tom, čo vlastním, či moje srdce už nie je v otroctve.

Contemplatio: Ježiš - moje bohatstvo

Lectio: 2Tim 1, 1-5

Tento list je veľmi osobný a srdečný, a považuje sa za Pavlov duchovný testament. Píše ho z väzenia v Ríme, krátko pred svojou smrťou. Je pri ňom Lukáš, ale Pavol veľmi túži vidieť aj Timoteja a prosí ho, aby prišiel. Po predstavení sa a úvodnej vďaka ho hneď uisťuje o svojich modlitbách. Spomína tu Timotejovu mamu a starú mamu - ženy čistej viery.

,,...Bohu, ktorému slúžim s čistým svedomím ako moji predkovia... (3)

Meditatio:

Pavol slúžil Bohu tak ako jeho predkovia, s čistým svedomím, horlivo. Ako farizej žil bezúhonne. Aj Timotej dostal vieru ako dar od predkov. Jeho matka a stará matka mu odovzdali to, čím ony žili. Úprimná viera, ktorá prebývala v srdciach týchto žien, teraz prebýva v Timotejovi.

Z Bohu milého života našich predkov nám plynie veľmi veľa požehnaní. Ale nesieme si so sebou ako dedičstvo aj negatívne veci z ich života v hriechu. *„...ja, Pán, tvoj Boh, som žiarlivý Boh, ktorý tresce nepravosti otcov na deťoch do tretieho a štvrtého pokolenia u tých, čo ma nenávidia, milosrdenstvo však preukazuje až do tisícého pokolenia tým, čo ma milujú a zachovávajú moje príkazy“ (Ex 20,5n).* Dobre si všimnime ten pomer 4:1000. Mnohé problémy, choroby duše i tela, náhle úmrtia, závislosti... môžu mať koreň práve v tom-to odklone našich predkov od pravého Boha. Toto negatívne dedičstvo z nášho rodokmeňa je na nás ako prekliatie. Vďaka Ježišovej krvi máme však moc preťať tieto prekliatia a zastaviť ich. Ak vieme, že si naši predkovia ctili Boha, ďakujme mu za to. Ak si ho nectili a mali iných bohov, odprosujeme a modlíme sa za svoj rodokmeň.

Oratio:

Pane Ježišu, ďakujem Ti za požehnanie zdedené po mojich predkoch. Odpúšťam generáciám predou mnou všetko zlé, čo som po nich zdedil. V ich mene Ťa odprosujem za hriechy, ktorých sa dopustili...

V Tvojom mene sa zriekam každého prekliatia, zlého vplyvu zo strany mojich predkov. Pretni každé negatívne puto, ktoré ma spája s mojím rodokmeňom. Celý svoj rodokmeň vkladám do Tvojho milosrdného srdca. Prosím Ťa, Ježišu, prikry ho svojou predrahou krvou.

Contemplatio: Ježiš - Pán môjho rodokmeňa

Lectio: 2 Tim 1, 6-11

Pavol si je istý Timotejovou pevnou vierou, preto mu pripomína, čo od neho očakáva. Má roznečovať dar, ktorý dostal vkladáním rúk na službu v efezskom spoločenstve. Je vyzývaný, aby znášal ťažkosti spojené s týmto poslaním. Pred očami môže mať príklad svojho *duchovného otca*, ktorý je pre evanjelium vo väzení a zniesol veľa prikorí. V tomto utrpení neobstojí vlastnými silami, ale mocou Boha, lebo Ježiš je zvrchovaným Pánom nad všetkým, aj nad smrťou.

„On nás spasil a povolal svätým povolaním, nie pre naše skutky, ale zo svojho rozhodnutia a milosti...“ (9)

Meditatio:

Všetko, čím sme, čo máme, máme z Božej milosti. Aj život, ktorý žijeme teraz, aj nepominuteľný, nesmrteľný život - spásu. Do takéhoto života sme povolaní, tento život nám Ježiš vydobyl svojím krížom a daroval nám ho svojím zmŕtvychvstaním. Je čistým a nezaslúženým Božím darom, ničím nezaplatiteľným. Mohli by sme sa pýtať: Ako je to možné; čo je za tým? A odpoveď je zrejmá: **Božia láska**.

On sám sa pre každého z nás rozhodol. Ten, ktorý nás nepotreboval, sa rozhodol podeliť sa s nami o svoju lásku; rozhodol sa potrebovať nás. Sme šťastní, keď chceme ísť študovať na tú, či onú školu a niekto zodpovedný v tej škole sa pre nás rozhodne. Tak je to aj so zamestnaním a inými záležitosťami. Koľko radosti sme už zažili z toho, že sa pre nás niekto rozhodol, vybral si nás. Doprajme si dnes čas na to, aby sme si uvedomili veľkosť skutočnosti, že si nás vybral Boh; že **Boh si vybral mňa**. Bez mojich zásluh, bez dobrých skutkov, ešte vtedy, keď som nebol schopný ani jeden urobiť.

Oratio: (por. Ž 2; 139; Jer 1;)

Zvestujem Pánovo rozhodnutie: Pán mi povedal: „Ty si môj syn. Ja som ťa dnes splodil. Skôr, než som ťa utvoril v matkinom živote, poznal som ťa. Skôr, než si vyšiel z lona, zasvätil som ťa...“ Pane, moje údy neboli utajené pred Tebou, keď som vznikol v skrytosti, Tvoje oči ma videli, keď som ešte nebol stvárnený... Ďakujem Ti, že si sa pre mňa rozhodol.

Contemplatio: Ježiš - Boh, ktorý sa pre mňa rozhodol

Lectio: 2Tim 1, 12-18

Pavol prijal poslanie hlásať evanjelium, preto teraz „znáša okovy“ v Ríme. Kvôli jeho uväzneniu sa od neho mnoho spolupracovníkov odvrátilo. On sa však za svoje poníženie nehanbí. Jeho dôvera je zakotvená vo všemohúcom a pravdivom Bohu. Naozaj pozná toho, ktorému uveril, a ktorému slúži. Vie, že už nebude môcť dlho zastávať svoju úlohu, preto prosí Timoteja, aby v jeho diele pokračoval. Zveril mu vzácny poklad - zdravú Kristovu náuku.

„Skrze Ducha Svätého, ktorý prebýva v nás, zachovávaj to dobré, čo ti bolo zverené.“ (14 e.p.)

Meditatio:

Skúsme si predstaviť starý mlyn. Zarastené mlynské koleso, vysoká žihľava, všetko je bezútešné a zanedbané... A teraz si predstavme ten istý mlyn, ale očistený, zbavený každého nánosu a neporiadku. Je obnovený do krásnej podoby. Všetko klope, na koleso dopadá voda a ono plní svoje poslanie...

Každý z nás by sa mohol prirovnať k takémuto mlynu. Náš starý človek bol Duchom Svätým obnovený do krásnej podoby. Duch všetko uviedol do pohybu. Ale nielen to. On je tá voda, čo dopadá na koleso a poháňa celý mlyn, aby bol schopný vykonávať svoju úlohu. On nám dáva silu, stále nás obnovuje, očisťuje, udržiava... **Bez jeho moci by sme boli iba starým zarasteným mlynom bez úžitku.** Nemôžeme sa sami obnoviť, ani zabezpečiť *správne fungovanie* svojho srdca, mysle, či vôle... Učme sa stále spoliehať a volať na Ducha Svätého. On je tá *Živá voda*, ktorá zabezpečuje, aby *mlyn mlel*, a aby nemlel naprázdno.

Oratio: (s kardinálom Mercierom)

Ó, Svätý Duchu, duša mojej duše, klaniam sa Ti.

*Osvieť ma, veď ma, posilni ma, povzbud' ma,
povedz mi, čo mám robiť, daj mi svoje sväté rozkazy.*

Sľubujem, že sa podriadim všetkému, čo chceš, aby ma postretlo.

Daj len, aby som poznal Tvoju svätú vôľu. Amen.

Contemplatio: Ježiš, z ktorého prýšti Živá voda

Lectio: 2Tim 2, 1-7

Timotej prijal od Pavla evanjelium, ktoré má neporušené odovzdávať dôveryhodným ľuďom, aby sa zachovala *zdravá náuka*. Apoštol opäť nabáda Timoteja k vernosti v utrpení. Kvôli Kristovi má byť ochotný zobrať na seba každé nebezpečenstvo. Aby ho povzbudil k vytrvalosti, uvádza ako príklad vojaka, športovca a roľníka. Títo sa tiež musia namáhať a zápasiť, aby dosiahli svoj cieľ.

„...ako dobrý vojak Ježiša Krista.“ (3)

Meditatio:

Ako byť dobrým Božím vojacom? Ako obstáť, keď sme sa nechali „najať do Jeho služieb“? *Uvažujme o tom, čo Pavol hovorí a Pán nám dá porozumieť všetkému (por.7).*

Keď sme sa rozhodli žiť život pod Jeho vládou, musíme sa tomuto poslaniu **celkom odovzdať**. Naším cieľom nech je to, aby bol s nami spokojný náš Veliteľ. Chráňme sa všetkého, čo sa *jeho očiam protiví*. Nevenujme sa veciam, ktoré nás odvádzajú od Krista a odpútavajú našu pozornosť od „boja“.

Samotné nasadenie ísť za Kristom, bojovať za jeho záležitosti, však nestačí. Ako je predpísané pri športe, máme **oddržiavať pravidlá**. Iba ten, kto bojoval dobrý boj podľa pravidiel, má nárok na víťaznú cenu. Kristove „pravidlá hry“ predpokladajú, že sa budeme držať Božieho slova. Čokoľvek budeme robiť, bude to v súlade s ním.

Tak ako má roľník prvý podiel na úrode, aj my sa nenamáhamo iba pre iných, ale je nám **sľúbená odmena**. Je to odmena večná, na ktorej máme podiel už tu na zemi. Božia ochrana, jeho výzbroj, posila, pokoj, útecha, múdrosť, zmysel života, nádej...

Oratio:

Ježišu Kriste. Nanovo vyznávam, že chcem pod Tvojím velením bojovať dobrý boj viery na záchranu svojej duše i ostatných. Chcem zápasiť podľa pravidiel Tvojho slova a vo všetkom sa Ti páčiť. Verím, že mi dáš porozumieť všetkému čo treba, aby som nezišiel z cesty a tak ne-stratil sľúbenú odmenu.

Contemplatio: Ježiš - môj Veliteľ

Lectio: 2Tim 2, 8-13

Apoštol hovorí o Ježišovi Kristovi podobne ako v liste Rimanom (1,3n). Na Ježišovo vzkriesenie ukazuje ako na základ svojho evanjelia.

K uvedeným vzorom (vojak ...) pridáva svoje vlastné svedectvo, lebo on sám trpí vo väzení pre Ježiša. Jeho zvesť sa však uväzniť nedá, lebo nie je dielom ľudským, ale slovom Božím. Pavol vytrvalo znáša ponižovanie, lebo vie, že ho čaká večná odmena u Krista, ktorý je verný.

„Ak sme my neverní, on ostáva verný, lebo seba samého zaprieť nemôže.“ (13)

Meditatio:

Boh nemôže nemilovať, lebo je Láska; nemôže byť neverný, lebo je Vernosť. Je to jeho prirodzenosť. Toto slovo môže byť pre nás *slovom útechy*. Ak sme sa mu odovzdali, nič mu nezabráni, aby s nami vykonal to, na čo si nás vybral. Ani naša bieda, ani naše hriechy. Nie je však dôvodom k ľahkovážnosti, ani k opovážlivému spoliehaniu sa na seba, či na Boha.

„Sú dva druhy opovážlivosti: buď človek preceňuje svoje schopnosti (dúfa, že sa môže spasíť bez pomoci zhora), alebo sa opovážlivo spolieha na Božiu všemohúcnosť a milosrdenstvo (dúfa, že dostane Božie odpustenie bez obrátenia a večnú slávu bez zásluhy)“ (KKC 2092). Prvým pripomína:

„Bezo mňa nemôžete nič urobiť (Jn 15,5). Tým druhým: Boh je verný, ale aj spravodlivý a každému odpláca podľa jeho skutkov (*por. Mt 16,27; Rim 2,5n*). Ale **pre tých, ktorí poznajú svoju slabosť**, - a vedia, že aj keď sa rozhodli byť verní a túžia po tom, nie vždy sa im to darí - **je nádejou**. Môžeme teda velebiť Kristovu milosrdnú lásku, ktorá nás slabých vždy znova prijíma a dôverovať Bohu, že nezruší svoje prísľuby napriek našej slabosti a nevernosti.

Oratio: (*por. Ž 36,86,100*)

Ty, Pane, si Boh milosrdný a láskavý, zhovievavý, veľmi milostivý a verný. Tvoje milosrdenstvo siaha po nebesia a Tvoja vernosť až k oblakom. Tvoje zázraky, Pane, oslavujú nebesia a Tvoju vernosť spoločenstvo svätých. Lebo Ty, Pane, si dobrý; Tvoje milosrdenstvo trvá naveky a Tvoja vernosť z pokolenia na pokolenie.

Contemplatio: Ježiš - verný Boh

Lectio: 2 Tim 2, 14-21

To, čo má Timotej naliehať pripomínať veriacim je, aby sa v žiadnom prípade nepúšťali do slovných súbojov s bludármi. On sám ma obhajovať pravú náuku, lebo reči falošných učiteľov sú „jedovaté“ a bujnejú. Bludárom sa však nepodarí otriasť pevným základom, ktorý položil Boh. Verných, ktorí nechcú mať nič spoločné s bludármi, zachová. Cirkev je Boží dom a Pavol ju porovnáva s pozemskou domácnosťou.

„Kto sa od tohto očistí, bude nádobou na vznešené ciele...“ (21)

Meditatio:

Asi nikomu z nás nie je ťažké predstaviť si domácnosť, kde je veľa všelijakých nádob a každá z nich má svoje využitie.

Takýmto obrazom Pavol oslovuje vtedajších kresťanov i nás. Nie je to však preto, aby sme strávili celé hodiny porovnávaním sa s inými a zisťovali, či sa podobám nádobe z hlíny, z dreva, či zo zlata... Na to nie sme odkázaní. Ide o to, **aby sme zo svojho vnútra** (zo svojho myslenia i konania) **odstránili nečistý obsah**. Vtedy sa staneme *nádobou na vznešené ciele, posvätnou, užitočnou Pánovi, pripravenou na každé dobré dielo* (21). Predstavme si krásnu, drahocennú nádobu. Čo sa z nej stane, ak do nej nahádzeme odpadky a necháme ich tam týždeň...? Ak do nej budeme hádzať odpadky stále, stane sa odpadkovým košom bez ohľadu na to, na aké účely bola určená. A keď do obyčajnej krabičky vložíme perly a necháme ich tam...?

Pavol kázal kresťanom očistiť sa od bludných učení vtedajšej doby. Čím je naplnené moje vnútro? Od čoho potrebujem byť očistený, aby som bol použiteľný na vznešené ciele? Nenosím v sebe *odpadkové* teórie či prax, ktoré nie sú v súlade s Písmom a učením Cirkvi?

Oratio: (por. Sk 9,15; pieseň)

Vznešený Bože. Svätého Pavla si si vyvolil za nádobu, ktorá zanesie Tvoje meno pohanom. Na jeho príhovor očisti moje vnútro od všetké-ho, čo mi bráni, aby som bol Tebou použiteľný na každé dobré dielo. *Naplň ma Duchom Svätým, nechcem byť prázdny džbán, plň ma Ty, Pane sám... Ó, Pane naplň ma, nech Duchom pretekám.*

Contemplatio: Ježiš - môj Hrnčiar

Lectio: 2Tim 2, 22-26

Pavol žiada od Timoteja, ktorý má na starosti kresťanov, aby žil dôsledne a prísne. Aby bol pre nich svedkom príkladného života. Má sa vyhýbať neuzitočným škriepkam, ktoré nič neriešia, iba privádzajú do hádok. Protivníkov má karhať vládne s nádejou, že raz spoznajú pravdu a budú robiť pokánie. Odpad od viery je dielom diabla, ktorý bludárom zaslepil oči, chytil ich do svojej siete a drží ich tam.

„Utekaj pred mladíckymi žiadosťami...“ (22 e.p.)

Meditatio: (por. KKC 1536n)

Timotej bol predstavený, zodpovedný za cirkev v Efeze. Bol jej biskupom.

Túto hodnosť si neprivlastnil sám, ale dostal ju ako dar vkladáním rúk starších (por. 1Tim 4,14). A predsa mu Pavol píše: pred tým utekaj, toho sa chráň, vyhýbaj sa, usiluj sa... Z toho vyplýva, že keď na neho starší položili ruky, nezačalo pred ním utekať každé pokušenie, nástrahy Zlého, či mladícke žiadosti...

Ak sa dnes mladý muž, povolaný Pánom, rozhodne odpovedať na toto volanie, po niekoľkoročnej príprave prijme kňazskú vysviacku. Vkladáním rúk biskupov a modlitba dostane posvätnú moc na vykonávanie služby. Bolo by veľkým omylom myslieť si, že od tej chvíle pred ním začnú utekať pokušenia, nástrahy Zlého, či... Práve naopak. Mladý kňaz vstúpi do priameho boja a je to boj celoživotný. Útoky na neho sú často mnohonásobne silnejšie a čas-tejšie ako na ostatných. Zlý má totiž vážny záujem na tom, aby znemožnil jeho svätosť, podľa zásady: *Udriem pastiera a stádo sa rozprchne.* (A veľmi rád si aj nami posluží!) Preto sa za nich modlime, chráňme si ich, pomáhajme im, aby mohli v skúške obstáť a v boji zvíťaziť.

Máme za nich zodpovednosť tak, ako oni za nás.

Oratio: za kňaza (por. Ž 20)

Nech ťa vyslyší Pán v čase súženia, nech ťa ochráni meno nášho Boha; nech ti pošle pomoc. Nech prijíma so záľubou tvoje obety, nech splní každý tvoj dobrý zámer. Víťazný Kráľ, zachráň svojho pomazaného mocou spásonosnej pravice; vyslyš ho zo svojho svätého neba. Daj vždy víťaziť kňazovi a nás vyslyš, kedykoľvek Ťa budeme vzývať.

Contemplatio: Ježiš - víťazný Kráľ

Lectio: 2Tim 3, 1-9

Pavol teraz ako prorok hľadá do doby „posledných dní“, ktoré budú predchádzať druhému príchodu Pána. Predpovedá zlé časy. Ľudia budú odpadať od viery. Odporcovia pravdy sú prirovnaní k egyptským čarodějníkom. Ich mená sú známe zo židovskej tradície. (Keď mal Mojžiš vy-viesť Izraelitov z Egypta, s Áronom šiel prosiť faraóna, aby ľud prepustil. Na Boží pokyn sa Áronova palica premenila na hada. Ale egyptskí čarodějníci a veštcí urobili to isté. „No Áronova palica pohltila ich palice.“ Por. Ex 7,8n).

„Uvedom si však, že v posledných dňoch nastanú ťažké časy.“ (1 e.p.)

Meditatio:

Ťažké časy nenastávajú kvôli materiálnej chudobe, ale kvôli morálnej biede ľudí, kvôli prílišnej sebaláske a zameranosti na seba (por. 2n).

Zdá sa, že zložitá doba nenastala pre rúhačov, chamtivcov, ohováračov, bezohľadných... ale pre tých, ktorým sa tieto veci protivia. Jednak pre-to, lebo je ťažké znášať krivdu a nespravodlivosť, ale aj žiť v prostredí nasiaknutom tým všetkým a zostať ohľaduplný, štedrý... teda nenechať sa „nakaziť“. A ešte náročnejšie je mať k týmto ľuďom Kristov postoj: neodplácať sa zlým za zlé; milovať tých, ktorí milujú iba sami seba; byť dobrý aj k nevďačným a zlým... Ale hlavne nestratiť lásku k Bohu i k ľuďom, čo nám pri neustálom tlaku hrozí. Ježiš nás vystríha: „A pretože sa rozmnoží nepravosť, v mnohých vychladne láska. Ale kto vy-trvá do konca, bude spasený“ (Mt 24,12n). Ľudsky je to nemožné. „Ale v tomto všetkom slávne víťazíme skrze toho, ktorý nás miluje“ (Rim 8,37). **Slávne víťazíme, ak sme napojení na Víťaza** nad hriechom a smrťou. On je zdrojom sily, On je ten, ktorý udržiava moju lásku a nedovolí jej vychladnúť. Aby polienko prestalo horieť, stačí ho dať preč z pahreby, oddeliť ho od horiacich. Neďaleko ohniska čoskoro vychladne. Obstojíme bez spoločenstva?

Oratio: (Rieka života: Neopustiš)

Aj keby som šiel dolinami, tam, kde číha smrť, viem, Tvoja láska vyháňa strach. Aj keď budem sám čeliť bojom, ktoré život mi dá, tak nevzdám to, veď viem, že Ťa mám. Nebojím sa zlého, veď môj Boh je blízko. Ak môj Boh je blízko, koho sa mám báť? Nie, nie, Ty neopustiš, keď dobre je, či v časoch zlých; nie, Ty neopustiš, v žiadnej chvíli ma neopustiš.

Contemplatio: Ježiš - Víťaz nad hriechom a smrťou

Lectio: 2Tim 3, 10-17

Timotej - muž Boží, je tu ukázaný ako opak tých, ktorí si obľúbili cestu hriechu. Vo všetkom nasledoval Apoštola. To, čo museli obidvaja vytrpieť v službe pre evanjelium, nie je nič neobvyklé. Timotej pozvaný Bohom do služby má vytrvať vo vernosti a držať sa všetkého, čo prijal od Pavla. Dôverný kontakt s Písmom svätým ho robí schopným *každého dobrého diela*.

„Ale zlí ľudia a podvodníci budú napredovať v zlom, budú zväzdať a budú zväzdaní.“ (13 e.p.)

Meditatio:

Keď sa človek snaží o dobro a opakovane ho koná, napreduje v dobrom. Stane sa „*odborníkom na dobro*“. Jeho život vyústi do cieľového, večného Dobra tak, ako sa rieka vlieva do mora.

Keď zlý človek neprestajne koná zlo, napreduje v zle, môžeme povedať, že sa mu „*darí*“ konať zlo viac a viac, kým sa jeho život nevráti do *mora zla*. Pokiaľ nebude robiť pokánie - jeho život skončí zle, večným zatratením. Vôbec to nemajú vyhraté tí, ktorým sa na zemi darí, sú úspešní..., ale svoj život založili na podvodoch a iných hriechoch.

Najprv sa oni sami stali obeťami klamstva a teraz **žijú ako „podvedení podvodníci“** a je to ich nešťastie. Každým dňom sú bližšie k svojmu „*cieľu*“ - ku konečnému zlu.

„*On odplatí každému podľa jeho skutkov: večným životom tým, čo vytrvalosťou v dobrých skutkoch hľadajú slávu, česť a nesmrteľnosť; hnevom a rozhorčením tým, čo tvrdošijne odporujú pravde a oddávajú sa nepravosti. Súženie a úzkosť dol'ahnú na každého človeka, ktorý pácha zlo...“ (Rim 2,6-9)*

Oratio: (Ž 141)

Pane, k Tebe volám, počuj môj hlas, ponáhľaj sa mi pomôcť. Moja modlitba nech sa vznáša k Tebe ako kadidlo. Nedaj, aby sa moje srdce naklonilo k zlému, aby bezbožne vymýšľalo výmysly s ľuďmi, čo páchajú nepravosť; ani ich pochútky nechcem jesť. Nech ma Spravodlivý tresce milosrdne, nech ma karhá, no olej hriešnika nech nesteká po mojej hlave; nech zotrívam v modlitbe, kým oni robia zle.

Contemplatio: Ježiš - Dobro, do ktorého sa vlieva môj život

Lectio: 2Tim 4, 1-8

Pán príde súdiť živých i mŕtvych a pred ním sa bude zodpovedať aj Timotej. Preto ho Pavol zaväzuje, aby plnil úlohu, ktorú prijal, a aj na-priek protivenstvám nezanedbával hlásanie slova. Je pozvaný, aby sa nedal pomýliť tými, ktorí hlásajú falošnú náuku. Má znášať utrpenie, ktoré mu prinesie jeho vernosť pravde. Apoštol mu zveruje hlásanie evanjelia ako dedičstvo, lebo už stojí na konci svojho pozemského života a očakáva nebeskú odmenu.

„Hlásaj slovo, naliehaj vhod i nevhod, usvedčuj, karhaj...“ (2)

Meditatio:

Tieto slová adresoval Pavol Timotejovi, zodpovednému za miestnu cirkev. Hlásanie slova bola jeho úloha, jeho povinnosť, aby všetci z jeho stáda poznali pravdu. Hrozilo, a v každej dobe hrozí nebezpečenstvo, že veriaci *odvrátia sluch od pravdy* (por.4). Čím menej sme zakotvení v Božom slove a v Učení Cirkvi, tým skôr a viac nás to môže postihnúť. Úlohou, ba povinnosťou svätého otca, biskupov i kňazov je hlásať pravdu evanjelia. Vyjadrovať stanovisko Cirkvi na všetky, aj pálcivé otázky dneška. Oni musia hovoriť Božiu pravdu, čo je správne a čo nie podľa Božieho i prirodzeného zákona, nazvať život životom a vraždu vraždou, lebo ináč by sa spreneverili svojmu poslaniu. To, že my často s nevôľou prijímame pravdu, ktorá od nás žiada zmenu myslenia, je náš problém. Skúmajme sami seba, či ešte znesieme zdravé učenie; učenie, ktoré je v súlade s Božím slovom. Nebúrime sa proti pravde? Neodvraciame od nej sluch a srdce? **Nevyhľadávame „kazateľov“, ktorí hovoria to, čo chceme počuť?** *„Lebo príde čas, keď neznesú zdravé učenie, ale nabháňajú si učiteľov podľa svojich chutí, aby im štekli uši“ (3).* K akej „pravde“ je naklonené moje srdce? Buďme ostražití.

Oratio:

Drahý Duchu Svätý. Ty si Duch pravdy, Duch slova, uveď ma do plnej pravdy. Ukáž mi Tvoje svetlo v každom zmätku, v každej situácii, keď neviem, čo je pravda. Nakloň mi srdce k pravde aj k tým, ktorí ju hlásajú. Ďakujem Ti za všetkých nebojácnych ohlasovateľov.

Contemplatio: Ježiš - šíriteľ pravdy

Lectio: 2Tim 4, 9-22

Pavol je v rímskom zajatí a nemá vyhliadku na prepustenie. Prosí Timoteja, aby ho prišiel navštíviť. Jeho prítomnosť sa javí naliehavá, lebo väčšina apoštolových spolupracovníkov je od neho ďaleko. Pavol prežil opustenosť a zakúsil, že pri vypočúvaní nikto nevyповedal v jeho prospech. Boh ho však neopustil a dal mu silu k neohrozenému vyznávaniu viery, evanjelium z jeho úst počuli aj v Ríme.

„Pán ma vytrhne zo všetkého zla a zachráni pre svoje nebeské kráľovstvo.“ (18 e.p.)

Meditatio:

Pavol si je vedomý toho, že *nastáva čas jeho odchodu, kedy má byť obetovaný* (por.6). A predsa píše: *Pán má vytrhne zo všetkého zla*. Verí, že Boh ho zachráni pre svoje kráľovstvo, pre seba. V čom teda Pavol vidí zlo, z ktorého bude zachránený? Ak nevidí zlo v smrti pre Krista, tak by ho mohol vidieť v smrti bez Krista. Najväčšie zlo zrejme vidí v tom, čo by ho mohlo od Krista odlúčiť: strata viery, zrada...

Mohli by sme si dnes prehodnotiť svoje postoje, čo sa týka nášho pohľadu na zlo. Katechizmus KC hovorí: **„Vo svetle viery nejestvuje väčšie zlo ako hriech a nič nemá zhubnejšie následky pre samého hriešnika, pre Cirkev a pre celý svet“** (1488).

Ak sa na zlo nesnažíme pozeráť z tohto pohľadu, potom ho vidíme skreslene. Napr.: Ako zlo vidíme to, že nám policajti dali pokutu, nie to, že sme jazdili pod vplyvom alkoholu. To, že nás prichytili pri klamstve, a nie to, že sme klamali. Počaté dieťa slobodného dievčaťa, a nie smilstvo...

Oratio:

Nebeský Otče, Ty najlepšie poznáš ničiacu silu hriechu. Ty vieš, čo urobil môj hriech s Tvojím Synom a naším Pánom. Ty dobre vidíš, čo robí so mnou. Zmiluj sa nado mnou a daj mi poznať veľkosť zla, ktoré hriech spôsobuje i jeho zhubné následky. Prosím Ťa, daj, aby sa mi zošklivil hriech. Odprosujem Ťa za to, že v boji proti hriechu som ešte neodporoval až do krvi, a zriekam sa každej záľuby v hriechu.

Contemplatio: Ježiš, ktorý stojí pri mne

Lectio: Tít 1, 1-9

Úvod listu načrtáva plán spásy, ktorý vychádza od Boha a skrze Ježiša prichádza k tým, ktorí veria. Pavol tu predstavuje seba ako Božieho služobníka kvôli viere vyvolených. Posolstvo, ktoré hlása, mu zveril Boh v stanovenom čase. Prijemcom listu je Títus, v ktorom vidí *vlastného syna*. Pôvodne bol pohanom. Bol Apoštolovým splnomocnencom na ostrove Kréta. Pavol ho tam nechal, aby dokončil začaté dielo.

„...v súlade s príkazom nášho Spasiteľa, Boha.“ (3 e.p.)

Meditatio:

Slovo *spasiteľ* je preklad hebrejského mena *Ježiš*, ktoré v pôvodine znie *Jehošua* a znamená *Jahve je spása*. Iný výraz slova *spasiteľ* je *záchranca*. Pokiaľ hovoríme o Ježišovi Kristovi, tak on je Záchrancom všetkých ľudí.

Predstavme si, že sme na lodi uprostred oceánu. Zrazu nám kapitán oznámi, že s loďou sú vážne problémy. Hovorí: „Nikomú sa nič zlé nestane, ak urobíte presne to, čo vám poviem. V pokoji prestúpime na záchrannú loď, ktorá nás odvezie do bezpečia.“ Neurobili by sme všetko, čo kapitán vraví? Asi by sme nešpekulovali, ale splnili by sme každý jeho príkaz do detailov. Lebo od toho by závisel náš život.

Svet bez Ježiša Krista sa potápa do hriechu a smrti. **Ježiš je naším Záchrancom** a ponúka nám loď, ktorá nás odvezie do bezpečia večného života. Ponúka nám Cirkev. Keď vidíme v Ježišovi Záhrancu, po-zrime sa na jeho príkazy, ktoré nám cez Cirkev dáva, ako na príkazy, ktoré nás zachraňujú. Zbystrime sluch na to, čo hovorí pápež.

Som na správnej lodi? (Ak nie, stále je možnosť prestúpiť.)

Celou dušou miluj Boha a pros ho o záchranu! (Sir 13,18)

Oratio: (por. Ž 18, 118)

Nech žije Pán, nech je zvelebený môj Záchranca, nech je vyvýšený Boh, moja spása. Moja sila a chvála je Pán, on sa mi stal Záchrancom. Pánova pravica mocne zasiahla, Pánova pravica ma zdvihla. Ja nezo-mriem, budem žiť a vyrozprávam skutky Pánove. To sa stalo na pokyn Pána; Cirkev - „vec“ v našich očiach obdivuhodná.

Contemplatio: Ježiš, ktorý riadi svoju loďku

Lectio: Tít 1, 10-16

Do kresťanských spoločenstiev už za čias apoštolov začali prenikať bludné nauky. Preto Pavol napomína Títa - duchovného pastiera, aby ostro napomínal odporcov evanjelia. Boli to pravdepodobne kresťania zo židovstva, ktorí sa pridržovali židovských predpisov a honosili sa vyšším poznaním. Týmto bludárom, nie všetkým Kréťanom všeobecne, bol určený citát z verša 12.

„Vyznávajú, že poznajú Boha, ale skutkami ho popierajú.“ (16)

Meditatio:

Celý dnešný úryvok je o kresťanoch na Kréte. Zvodcovia nie sú ľudia „zvonku“, ale zvnútra. Ľudia, ktorí prijali vieru, ale ich viera „ochore-la“. Nechali sa nainfikovať vírusom a kade idú, všade roznášajú náka-zu; rozvracajú celé rodiny. Takých musí Títus umlčať.

Aj dnes sú najnebezpečnejší rozvracači tí, ktorí nie sú vo svojom učení či filozofii jednoznační. Vyznávajú veľkú časť kresťanských pravd, ale popri tom, nenápadne, alebo aj celkom otvorene, primiešajú bludy. Títo „učitelia“ sa väčšinou hlásia ku kresťanskej viere, ale skutkami ju popierajú. Poukazujú na kresťanské pravdy, aby si získali vierohodnosť, dokonca chodia na sv. omše; ich životný štýl je však jedným veľkým popieraním Ježiša Krista a jeho Cirkvi.

Našou úlohou je chrániť sa nákazy. V prvom rade tým, že „zatiehne-me na hlbinu“ v poznávaní svojej viery, aby sme sa stali odolní; a potom aj tým, že sa budeme učiť rozpoznať prvky, ktoré sú s našou vierou nezlučiteľné. Už Pán Ježiš nás varoval: „*Chráňte sa falošných prorokov: prichádzajú k vám v ovčom rúchu, ale vnútri sú draví vlci. Poznáte ich po ovoci*“ (Mt 7,15n).

Oratio:

Otče náš Nebeský! Ty si poslal svojho jediného milovaného Syna, aby sme vierou v Neho mali život. Nedovoľ, aby sa moja viera nakazila bludmi, aby bola chorá. Daruj mi svojho Ducha, aby ma ochránil od všetkých lákavých názorov i praktík, ktoré sa mi núkajú, ale pre moju vieru sú zhubné. Prosím Ťa o dar rozlišovania.

Contemplatio: Ježiš, ktorý ma volá k ostražitosti

Lectio: Tít 2, 1-5

Proti nebezpečným klamom bludárov musí Títus hlásať „zdravú náuku“. Tou sa obracia na rôzne skupiny v obci: na starých i mladých, na mužov i na ženy. Sú to rady veľmi praktické, lebo zdravé učenie sa netýka iba toho, v čo majú veriť, ale aj praktického života, teda ako majú svoju vieru žiť, aby Božie meno a Božie slovo nebolo hanobené.

„...nech neklebetia...“ (3) „nech neohovárajú“ (3 e.p.)

Meditatio: (KKC 2477)

Aj keď v tomto úryvku Pavol zakazuje klebetiť starším ženám, nie je to dovolené nikomu. Každý, kto to robí, ničí dobré meno a česť blížneho a často pri tom aj prekrúca pravdu. Sú to hriechy proti 8. prikázaniu.

*Rešpektovanie **dobrého mena osôb** zakazuje každý postoj a každé slo-vo, ktoré im môže zapríčiniť nespravodlivú škodu. **Previňuje sa:***

- *nerozvážnym **posudzovaním** ten, kto hoci aj mlčky bez dostatočného podkladu pripúšťa ako pravdivú nejakú morálnu chybu blížneho;*

- ***ohováraním**, kto bez objektívne platného dôvodu odhaľuje chyby a previnenia blížneho osobám, ktoré o nich nevedia;*

- ***osočovaním**, kto tvrdeniami, ktoré sú v rozpore s pravdou, poškodzuje dobré meno druhých a dáva príležitosť k mylným úsudkom o nich.*

Keď vietor rozfúka perie, nikto ho už nepozbiera. Keď klebety rozprá-šime po okolí, nikto ich nevráti späť. Morálne máme povinnosť napra-viť škodu spôsobenú blížnym aj našim ohováraním, či osočovaním. Keby sme to párkrát skúsili, možno by sme sa odnaučili zbytočne roz-právať o chybách iných, či nejaké tie chyby im „vyrobiť“. Mali by sme totiž všetkým ľuďom, ktorým sme to povedali vysvetliť, že to nebola pravda; alebo sa nami ohovorených blížnych zastat' tak, aby si iní upravili mienku o nich. A to je „fuška“.

Oratio: (Ž 141,3)

Dobrý Bože. Odprosujem Ťa za všetky klebety, ohovárania a osočova-nia, ktoré vyšli z mojich úst. Zmiluj sa nado mnou, aj nad ľuďmi, kto-rým som takto ublížil; požehnaj ich. Daruj mi milosť pokánia a nápravy.

Pane, k mojím ústav postav stráž a hliadku na okraj mojich perí.

Contemplatio: *Ježiš, ktorý mi zakazuje klebetiť*

Lectio: Tít 2, 6-10

Od mladších mužov sa tiež vyžaduje rozvážnosť vo všetkom, čo kona-jú. Títus, ktorý je tiež z mladšej generácie, má dávať dobrý príklad im aj ostatným. Evanjelium má vysvetľovať neporušené. Ak bude takto žiť a učiť, zahanbí protivníkov, pretože im nedá zámienku, aby hovori-li zle o kresťanských kazateľoch. Kresťanskí otroci sú povzbudzovaní k poslušnosti, čestnosti a vernosti.

„Otroci nech sa vo všetkom podriaďujú svojim pánom...“ (9)

Meditatio: (porov. Meditatio k Rim 6, 16 z 5.10 a Rim 10,9 z 13.10´08)

Dnes má hocikto „plné ústa“ slobody. Paradox je v tom, že premnohí z tých, ktorí hlasno kričia „sme slobodní“, žijú v najťažších formách otroctva, lebo nejestvuje ozajstná sloboda bez Krista. „*Až keď vás Syn vyslobodí, budete naozaj slobodní*“ (Jn 8, 36).

Dnešný text hovorí o otrokoch a ich pánoch. Ak znesieme seba nazvať otrokom a Krista svojím Pánom, môžeme si preniesť odporúčania z neho na náš vzťah s Ježišom. „...*my máme iba jedného Boha, Otca, od ktorého je všetko a my sme pre neho, a jedného Pána, Ježiša Krista, skrze ktorého je všetko, aj my sme skrze neho*“ (1Kor 8,6). Panna Mária aj sv. Pavol mali postoj úplnej závislosti na Bohu. Podľa Lk 1, 38: Hľa, služobnica Pána; v gréčtine doslovne: *otrokyňa*. Pavol sa neraz nazýva *otrokom*, aj keď náš preklad uvádza: *služobník* (Tít 1, 1; Rim 1,1).

Ak sme ochotní prijať Máriin postoj úplnej závislosti na Ježišovi Kristovi: ochotne sa mu nechajme viesť; buďme voči nemu iniciatívni; nevyjednávajme, keď nás o niečo prosí; nič nerobme bez jeho súhlasu; využívajme talenty, ktoré nám dal; buďme mu verní v myšlienkach, citoch, slovách, skutkoch... Tak sa **staneme ozdobou učenia o našom Spasiteľovi Ježišovi Kristovi** ako Panna Mária.

Oratio:

Ježišu Kriste; nanovo vyznávam, že si môj Spasiteľ a Pán, si môj Vládca a ja chcem žiť v úplnej oddanosti, poslušnosti a závislosti na Tebe. Prosím Ťa, daruj mi Máriino srdce, nech môžem spolu s ňou volať: „*Hľa otrokyňa - otrok Pána, nech sa mi stane podľa Tvojho slova*“. Cez moju ochotu k vydanosti má vovádzaj do ozajstnej slobody Božích detí.

Contemplatio: Ježiš - môj jediný Pán

Lectio: Tít 2, 11-15

Základom kresťanského bytia a celej morálky je Božia láska, ktorá sa prejavila v Kristovom kríži a zmŕtvychvstaní. Veriaci sú zachránení, sú vlastným ľudom Pána Ježiša, preto majú žiť životom milým Bohu; odvrátiť sa od pozemských vecí a zamerať sa na večnosť. Božia milosť ukazuje človeku, čo v jeho živote nie je v poriadku a uschopňuje ho žiť novým životom.

...aby sme sa zriekli bezbožnosti a svetských žiadostí... (12)

Meditatio:

Ježiš Kristus vydal seba samého, aby nás očistil od každej nepravosti (por.14). Božia láska dokázaná na kríži má byť základným motívom nášho konania: „Pretože ma Ježiš miluje, chcem sa zrieknuť *bezbožnosti a svetských žiadostí* a žiť rozvážne, spravodlivo a zbožne.“ **Zrieknime sa teda všetkého, čo smeruje proti Bohu.**

V mene Ježiša Krista, mocou jeho vzácnej krvi, mocou jeho umučenia, smrti a zmŕtvychvstania sa zriekam modloslužby, veštenia, povier, má-gie, okultizmu, horoskopov... Zriekam sa aj duchov, ktorí sú za tým. *Pane Ježišu Kriste, rozkáž týmto zlým duchom, aby ma opustili a ne-vrátili sa späť.* Zriekam sa egoizmu, pýchy, vzbury a neposlušnosti voči Bohu; zriekam sa hnevu a zlosti, neodpustenia, závidi a žiarlivosti ... a duchov, ktorí sú za tým. *Pane Ježišu Kriste, rozkáž...*

Zriekam sa strachu, úzkosti, nervozity; žiadostivosti, rozkoše, zmyselnosti a svetského zmýšľania; túžby po uznaní, sláve a moci; lenivosti, pohodlia a pôžitkárstva; klamstva a pokrytectva; nečestnosti a podvo-du; nedôvery voči Bohu... a duchov, ktorí sú za tým. *Pane Ježišu...*

Oratio: (zriekanie podľa pátra J. Mariakumara)

Nebeský Otče, odprosujem Ťa za všetky moje hriechy a rozhodujem sa odpustiť... Pane Ježišu Kriste, svojou vzácnou krvou ma obmy, uzdrav ma a oslobod' od každého vplyvu Zlého. Duchu Svätý, naplň ma svojimi darmi a ovocím - láskou, radosťou, pokojom, trpezlivosťou, dobro-tou, láskavosťou, vľúdnosťou, vernosťou, skromnosťou, čistotou...

Contemplatio: *Ježiš, ktorý dáva viac ako svet sľubuje*

Lectio: Tít 3, 1-7

Duchovný správca má pripomínať zvereným kresťanom ich povinnosť. Majú sa vedieť podriaďovať a byť súci na každý dobrý skutok. Potom Pavol oslavuje dobrého Boha, ktorý skrze Ježiša spasil človeka ponoreného v bahne hriechov. Nie sú to ľudské skutky, ktoré zachraňujú od večnej smrti, lebo jediným zdrojom spásy je Boh. Skrze krst a vieru je človek ospravodlivený Jeho milosťou.

„Aj my sme kedysi boli nerozumní, neposlušní, blúdili sme...“ (3)

Meditatio:

Pavol káže Títovi napomínať kresťanov na Kréte a klásť na nich určité nároky. Ale vzápätí nato hovorí o zlej minulosti, zlobe, nenávisti... Nevedno, kto sa skrýva za slovom „my“. Môže to byť nejaká skupina kresťanov, ale aj kresťania všeobecne. Lebo pred svojím obrátením a prijatím Krista žili naozaj všelijako, zvlášť kresťania z pohanstva. Vyzerá to tak, ako keby požiadavky, ktoré na Kréťanov kládli, boli nad ich sily a Pavol ich chcel povzbudiť: *Nebojte sa, pozrite sa na „našu“ minulosť. Žili sme hrozne, ale zjavila sa na nás Božia láska a dobrota a On nás zachránil. Vytrhol nás z otroctva hriechu. Jemu je to možné.* Dnešné slovo je pre nás povzbudením. Aj keby bola naša minulosť akákoľvek, aj keď teraz bojujeme s čímkoľvek, **Boh je dosť mocný na to, aby nás premenil.** Veď sme povolani k svätosti. Dôverujme dobrému Bohu a jeho láske, že nás vytrhne z našich nepravostí. Obracajme sa na neho a prosme ho, aby si nás pritiahol bližšie k sebe; aby nás celých uzdravil a očistil; aby nás vyviedol z tmy... Jemu je to možné.

Oratio:

Pane, Ježišu Kriste. Ďakujem Ti za to, že Tvoje milujúce srdce je pre mňa stále otvorené. Aj teraz, keď bojujem s pýchou... Ukrývam sa v ňom taký aký som, so všetkou svojou biedou a dôverujem Ti, že ma premeniš na takého, akého ma chceš mať. V Tvojom srdci ukrývam aj svoju minulosť, skladám doň všetko zlo; všetko to, začo sa teraz hanbím... Odovzdávam Ti aj svoju prítomnosť a budúcnosť. Osláv sa v mojom živote, v mojich slabostiach a pádoch, v mojich zápasoch...

Contemplatio: Ježiš - dobrý Boh

Lectio: Tít 3, 8-15

Pavol uvádza dôležitý výrok a chce, aby ho aj Títus predkladal s patričným dôrazom. Veriaci majú skutkami dokazovať, že sú ospravodliví a že sú dedičmi večného života. Skrze Ježiša Krista došli k pravej viere v Boha, preto sa majú vyznačovať dobrými skutkami. Neužitočné a márne sú nekonečné diskusie bludárov. Spôsobujú rozdelenie, preto sa im treba vyhýbať. List končí pozdravmi a požehnaním.

„...tí, čo uverili Bohu, usilovali sa vynikať v dobrých skutkoch.“ (8)

Meditatio:

Kresťanom na Kréte Pavol pripomína potrebu konania dobra. Aj pre kresťanov na Slovensku je táto výzva naliehavá. „*Nech sa aj naši naučia vynikať v dobrých skutkoch, kde je naliehavá potreba, aby neboli bez ovocia*“ (14 e.p.).

Pozrime sa teda na dobré skutky z pohľadu Písma. „Nevyrobíme“ si nimi spravodlivosť pred Bohom, tá je z milosti (Gal 2,16; Ef 2,8n), ale je potrebné, aby sme ich robili. Pripravil nám ich Boh (Ef 2,10). Robil ich aj Pán Ježiš (Jn 5,36; 10,32). Sú svedectvom našej viery - viera sa z nich dá prečítať, ba naša viera je bez nich mŕtva (Jak 2,17n; 1Tim 5,10). Pre ľuďa sú dobré a užitočné (Tít 3,8). Keď ich konáme, prinášame ovocie, kto-ré od nás Ježiš očakáva (Kol 1,10). Našimi dobrými skutkami je oslávený Nebeský Otec (Jn 15,8; Mt 5,16). Idú s nami pred Sudcu (Zjv14,13; 20, 13). Podľa nich budeme odmenení (Zjv 22,12; Mt 16,27). Nemáme ich konať kvôli tomu, aby nás iní obdivovali (Mt 6,1). Ak sa pre ne rozhodneme, Boh nám dá dosť milostí vykonať ich (1Kor 9,8). Otvorme dnes svoje oči i srdcia, aby sme videli, aký dobrý skutok nám *káže* naša viera v Boha urobiť na Jeho slávu a dobro našich blízkych i nás samých. Buďme vnímaví a nezanedbávajme dobro.

Oratio: (por. Jn 15)

Nebeský Otče. Ty si prameň každej dobroty. Nauč ma vynikať v dobrých skutkoch, nech nie som bez ovocia. Nech konám skutky lásky i skutky pokánia. Chcem byť stále napojený na Tvojho Syna, aby som prinášal veľa ovocia a aby moje ovocie zostalo.

Contemplatio: Ježiš, ktorý dobre robí všetkým

Lectio: Flm 1- 7

Tento kratučký list je plný hlbokých citov; je azda najosobnejším tex-tom sv. Pavla. Akoby tu ani neprehovoril apoštol a učiteľ známy z os-tatných listov. Pavol list adresuje svojmu šľachetnému priateľovi - Filemonovi. Titul *spolupracovník* poukazuje na jeho službu evanjeliu. V jeho dome sa schádzalo spoločenstvo kresťanov a Pavol sa obracia aj naň. Predpokladá sa, že Filemon bol kresťanom v Kolosách.

...a cirkvi, ktorá je v tvojom dome.“ (2)

Meditatio: (z „Listu pápeža Jána Pavla II. rodinám“)

Kresťanské domy boli v prvotnej Cirkvi centrom viery. Neobmedzovali sa na jednu rodinu, ale zhromažďovali okolo seba spoločenstvo. Tvorili „domácu cirkev“.

Sama rodina je veľkým Božím tajomstvom. Jednorodný Syn, „Boh z Boha“ vošiel do dejín ľudstva prostredníctvom rodiny. Svätá rodina je začiatok pre toľko iných svätých rodín! Ako „domáca cirkev“ je rodi-na Kristovou nevestou. Rodina sa nedá a nemôže ničím nahradiť: je to „svätyňa života“. Práve vy, otcovia a matky, ktorí rodíte svoje deti pre pozemskú vlasť, nezabúdajte, že v tom istom čase ich rodíte pre Boha. Boh si praje ich zrod z Ducha Svätého, chce ich ako adoptívne deti...

*Modlitba posilňuje pevnosť i celistvosť rodiny a privádza ju k tomu, že má účasť na Božej „pevnosti“. Modlitba spôsobuje, že Syn Boží prebý-va medzi nami. Milé rodiny, vy musíte byť odvážne; musíte byť pripra-vené nasledovať Krista na tie pastviny, ktoré dávajú život, a ktoré sám pripravil... **Eucharistia** je sviatosť skutočne zázračná. Je to pre nás skutočne život, ktorý prichádza od Neho. Ten život **je tu pre vás**, drahí manželia, rodiny! Rodina bude „silná Bohom“.*

Oratio: (s Jánom Pavlom II.)

Nech každú (moju) rodinu ochraňuje a obraňuje spravodlivý muž svätý Jozef, jemný strážca jemu zverených osôb. Nech sa Panna Mária, Mat-ka Cirkvi, stane aj Matkou „domácej cirkvi“. Nech je Kristus Pán, Kráľ vesmíru a Kráľ rodín, prítomný tak ako v Káne vo všetkých kresťanských domoch. Nech tam rozdáva svetlo, radosť, vytrvalosť a silu. Nech sú srdcia v rodinách otvorené svetlu evanjelia a spojené Kristovou láskou.

Contemplatio: Ježiš - Kráľ rodín

Lectio: Flm 8-16

Filemonovi utiekol otrok Onezimos. Po svojom úteku sa stretol s Pav-lom a stal sa kresťanom. Apoštol týmto listom z väzenia prosí Filemona o prekvapivú službu. Navrhuje mu, aby svojho otroka Onézima prijal späť, ale už nie ako otroka, ale ako brata vo viere. Nedáva príkazy ako učiteľ a pastier, ale opiera sa o spoločnú vieru a lásku.

„Poslal som ti ho naspäť; jeho, to jest moje srdce.“ (12)

Meditatio:

Otrok v tej dobe bol považovaný za vec, bol súčasťou majetku. Keď zbehnúť otroka chytili, alebo sa chcel vrátiť sám, bol vydaný do rúk zlej vôle svojho pána, ktorý ho mohol akokoľvek potrestať. Keď sa Pavol prihovára za Onezima, aby ho Filemon a cirkev v jeho dome prijali ako brata v Kristovi, žiada veľa.

Všimnime si však Pavla. Predtým, ako prosí Filemona o zmenu postoja k Onezimovi, ukazuje ako sa zmenil jeho vlastný postoj. Vidí Onézima už nie ako otroka, ale ako „duchovného syna“, milovaného brata, ako milého a užitočného, ako súčasť svojho srdca. Pavol tých, ktorých „splodil skrze evanjelium“, teda tých, ktorí uverili v Ježiša, uzavrel do svojho srdca, prijal ich do svojho vnútra, miloval ich ako seba.

Takáto láska je obrazom Božej lásky k nám. **Boh každého, komu daroval život, uzatvára do svojho srdca.** Doprajme si dnes čas nanovo sa nechať očariť Božou láskou k nám; nanovo uveriť, že si nás Ježiš ukryl do svojho milujúceho srdca.

Oratio:

Duchu Svätý, Duchu lásky; mocou a múdrosťou križa dosvedč môjmu duchu, že som milované Božie dieťa, ktorému On daroval život. Dosvedč môjmu srdcu, že je naveky ukryté v Ježišovom srdci. Zjav mi, že niet človeka, ktorého by si Ty nemal rád, že nikoho nevyklučuješ zo svojej lásky. Rozšír moje srdce, aby milovalo Tvojou láskou. Uschopni ma milovať tých, ktorých Ty miluješ. Daj mi milosť túžiť po záchrane stratených, po slobode *otrokov*, po spásu duší.

Contemplatio: Ježiš, ktorý si ma uzavrel do svojho srdca

Lectio: Flm 17-25

Až teraz, keď si Pavol *pripravil pôdu*, vyslovuje priamo svoju žiadosť. Žiada Filemona, aby svojho vracajúceho sa otroka prijal tak srdečne, akoby vo svojom dome prijal Pavla. Napriek tomu Pavol neprehlíada škodu, ktorú Filemonovi Onezimos spôsobil a záleží mu na tom, aby bola napravená. Ponúka mu vlastné prostriedky. Pavol očakáva, že sa jeho priateľ zachová ako kresťan, kvôli poslušnosti viery. Tá káže urobiť viac, ako je povinnosť. „...*ty mne dlhuješ aj seba samého.*“ (19)

Meditatio:

Pri riešení takýchto finančných záležitostí si musel Filemon uvedomiť, že jeho konto voči Pavlovi nie je vyrovnané. Od Pavla dostal vieru a evanjelium, preto ho mal povinnosť aj hmotne podporovať. Pavol však netrval na takomto vyrovnaní. Ich priateľstvo na tomto nestálo.

Na čom stojí moje priateľstvo s Ježišom? Nezakladám svoj vzťah s Bohom na tom, že mu dám to, „čo sa patrí“ a On musí byť spokojný? Niekoľko minút, niekoľko mincí, niekoľko modlitieb... týždenne, či mesačne a sme vyrovnaní?! Čo by tak mohol ešte Boh chcieť?

Pavlove slová by sme mohli zachytiť aj z Božích úst: **Dlhuješ mi seba samého!** Boh nám daroval život i nový život a: „*Jeho božská moc nám darovala všetko, čo treba pre život...*“ (2Pt 1,3). My sme jeho dlžníkmi. Naozaj mu dlhujeme seba samých. Ako hovorievala sv. Tereza: „*Milovať znamená darovať všetko, darovať seba.*“

Darujme mu svoje srdcia i všetko to, čo si chceme nechať iba pre seba. Dovoľme mu konať v nás, pretvárať nás podľa jeho zámerov; vzdajme sa svojich predstáv o sebe a nechajme Ho, aby s nami nakladal ako so svojím vlastníctvom.

Oratio:

Drahý Ježišu. Uznávam že som Tvojím dlžníkom a nemám nič, čím by som mohol splatiť Tvoju lásku ku mne. Odovzdávam sa Ti dnes so všetkým, čím som a čo mám. Dovoľujem Ti, aby si vložil moje srdce do svojho Srdca, aby si vo mne konal podľa Tvojej svätej vôle.

Contemplatio: Ježiš, ktorý mi dal seba samého

Lectio: Hebr 1, 1-4

Autor tohto spisu je neurčitý. Origenes, kresťanský spisovateľ III. storočia, sa pýtal: "Kto napísal tento list? Naozaj iba sám Boh to vie!" Adresátom sú židokresťania, ktorí prechádzajú krízou viery. List je vlastne homíliou, napomenutím k vytrvalosti.

Prvé riadky nám dosvedčujú, že Boh cez celé dejiny hovoril k svojmu ľudu. Ježiša, ktorý teraz hovorí, predstavujú ako Syna, skrze ktorého Boh stvoril svet. On je cieľom stvorenia, aj udržovateľom sveta. Jeho vyvýšenie po ukrižovaní znamená účasť na Božej vláde a vznešenosti.

„V týchto posledných dňoch prehovoril k nám v Synovi...“ (2)

Meditatio:

Autor listu chce svojich adresátov hneď v úvode podnieť k tomu, aby nastavili uši a počúvali. Ukazuje im, aký veľký je ten, ktorý k nim hovorí. Syn - Ježiš nie je len hovorcom Boha ako proroci. Je to Boh sám. To, že hovorí, nie je udalosťou minulosťou, ale „posledné dni“ sú prítomnosťou.

Kresťania sa smú považovať za ľudí, ktorých oslovuje Boh. To všetko ich malo motivovať k počúvaniu a viere.

Hneď pri prvých veršoch listu sa pokúsme zjednotiť sa s adresátmi listu.

Možno nám naša viera nezovšednela, možno nepotrebujeme povzbudenie k vytrvalosti, ale aj napriek tomu. Uvedomme si: **smiem sa považovať za človeka oslovovaného Bohom**. V každej chvíli, nielen v minulosti. A aký vznešený je Ten, ktorý ku mne hovorí! Práve teraz, v tomto slove, v tomto liste, chce Ježiš - Boží Syn ku mne hovoriť, chce sa mi *zdeliť*. Chce svojím slovom tvoriť čosi nové; svojím mocným slovom ma udržuje... Tým istým slovom, ktorým povstala zem i nebo. Otvorme svoje uši a počúvajme.

Nechajme sa osloviť Bohom.

Oratio: (por. Iz 50: Ž 85: 147:)

Bože, ktorý ku mne hovoríš, každé ráno prebúdaj mi ucho, aby som počúval ako učeník. Ty, Pane, mi otvor ucho, aby som neodporoval, a nazad neustúpil. Budem počúvať, čo povieš Pane, Bože; Ty ohlásiš pokoj svojmu ľudu a svojim svätým. Hovor, Pane, Tvoj sluha počúva. Keď zošleš svoje slovo, roztopí sa, čo zamrzlo. Ak chceš, môžeš ma osloviť svojím stvoriteľským slovom.

Contemplatio: Ježiš, ktorý ma udržuje svojím slovom

Lectio: Hebr 1, 5-14

Citátni z Písma autor vydáva slávnostné svedectvo o Kristovej dôstojnosti a moci. Ježiš Kristus je vznešenejší než anjeli. Je Bohom pomazaným nebeským Vládcom sediacim na tróne, má vladárske žezlo. Anjeli sú tí, ktorí sa mu klaňajú, sú mu podriadení. Keď takto kladie vedľa seba Božieho Syna a anjelov, žiarivo a pútavo vykresľuje Kristovu neporovnateľnú vznešenosť.

„Ony sa pominú, ale ty zostávaš; všetci zostarnú ako odev...“ (11)

Meditatio:

Pozastavme sa teraz nad tým, akého veľkého Boha máme. Stále je na ňom čo objavovať i obdivovať a celá večnosť nám nebude stačiť, aby sme ho preskúmali a nabažili sa jeho dobroty a lásky.

Odkedy stvoril svet, ubehlo už mnoho tisícročí... Mnoho ľudí už pomrelo, mnohé stvorenia dokonca vyhynuli, ale On trvá bez zmeny.

Na rozdiel od nás nestarne, nezoslabne, je vždy v plnej sile. Je stále ten istý mocný Boh ako pri stvorení sveta. On ostáva nemenný. Nemusíme mať obavy, že pre starobu na čosi zabudne, alebo že nebude mať dosť síl na to, aby nám pomohol... **On je „večne mladý Boh“.**

Je dobré mať takéhoto Boha. Môžeme byť z neho nadšený a nemusíme sa báť, že nás sklame, že zlyhá. Jediné, čo môže a má padnúť, sú naše falošné predstavy o ňom, o jeho konaní a plánoch s nami...

A ešte jedno si na ňom dnes všimnime. Svojich služobníkov robí aj našimi služobníkmi (14). To veru nie je zanedbateľné.

Oratio: (Ž 91)

Nebeský Otče, Ty svojim anjelom dávaš príkazy, aby ma strážili na všetkých mojich cestách. Prosím Ťa, nech mi Tvoji anjeli poslúžia aj tým, že ma budú vovádzať do Tvojej blízkosti; oni stále hľadajú na Tvoju tvár, nech to naučia aj mňa; oni sa Ti klaňajú, nech tiahnu moje srdce k poklone a bázni. Oni sú Ti poslušní, nech ma učia poslušnosti; oni Ti verne slúžia, nech zapália moje srdce láskou k službe. Oni poznajú Tvoju slávu a vedia Ťa, nech ma vovedú do tohto poznania.

Contemplatio: Ježiš - večne mladý Boh

Lectio: Hebr 2, 1-4

Autor prerušuje svoju náučnú reč a napomína kresťanov, aby si dávali pozor na to, čo počúvajú. Podľa rozšíreného židovského názoru, že na Sinaji sprostredkovali Mojžišov zákon anjeli, považuje ich za hlásateľov starozákonného slova. O čo väčšie a závažnejšie je pre adresátov listu poslanstvo spásy oznámené Bohom prostredníctvom jeho Syna. Ježišovi svedkovia hlásajú tú istú spásu, ktorú kázal a uskutočnil On.

„...ako unikneme my, ak zanedbáme takú spásu?“ (3)

Meditatio:

Božie slovo nám predstavuje Ježiša Krista, ktorý je väčší ako proroci, väčší ako anjeli. On je Stvoriteľ a oni sú iba stvorenia. Keď už zjavenie skrze anjelov bolo také záväzné, že nikto neunikol spravodlivej Božej odplate, o čo skôr neunikneme jeho odplate my, ktorí veríme a počúvame slová Ježiša, ktoré nám prinášajú spásu. O koľko je Ježiš väčší ako anjeli, o toľko pozornejšie máme počúvať Božie slovo ako starozákonný ľud. Beda nám, ak zanedbávame jeho počúvanie, čítanie i uskutočňovanie. Božej spravodlivej odplate neunikne dobro, ktoré sme vykonali; ani zlo, ktorého sme sa dopustili; ale ani to, čo sme zanedbali. **Božie slovo je pre nás záväzné.** Aká veľká je spása, ktorú nám Boh ponúka, taká veľká je naša zodpovednosť voči počutému slovu. Majme sa na pozore, aby sme kvôli svojej „nedoslýchavosti“ nebo-li prúdom strhnutí mimo Boží plán. Je ľahšie plávať s prúdom ako proti prúdu, ale „zdravé ryby - takto plávajú“. Nezanedbával som Božie slovo, je-ho počúvanie i uskutočňovanie? Nemám kvôli tomu zásadné medzery v poznaní svojej spásy? Nie je to tak, že ani neviem, ako to s tou mojou spásou je?

Oratio: (pieseň)

Môj Ježiš, si spásou. Chcem v každý čas, tak ako dnes, Teba chváliť, Pán môj a Kráľ. Môj Majster, si štítom, záchranou si, pokoj môj. Všetko, čo viem, čo mám, Tebe dávam, Pán môj, rád. Pane Ježišu, daruj mi vnímavosť a ostražitosť, aby som nezanedbával Teba, ani nič z toho, čo mám poznať a vykonať, aby som tak nezanedbal svoju spásu i spásu iných.

Contemplatio: Ježiš - moja spása, záchrana

Lectio: Hebr 2, 5-9

Autor spisu opakovane upozorňuje na nadradenosť Krista nad anjelmi. Jemu bolo zverené uskutočnenie dokonalej a definitívnej záchrany. Je-mu Otec podriadil „budúci svet“. Ježiš, ktorý bol ponížený až na smrť, a zmŕtvychvstaním povýšený a oslávený, je zárukou budúcej spásy pre všetkých. Jemu je všetko podriadené, aj keď to kresťania práve vtedy nevideli a nezakusovali, a mohlo to spôsobiť aj krízu ich viery.

„Ved' nie anjelom podriadil budúci svet...“ (5)

Meditatio:

...ale **Ježišovi Kristovi**. Otec *nenechal nič, čo by mu nebolo podriadené* (8). Možno to práve *teraz nevidíme* a je nám to ťažko uveriť, ale Je-žišovo poníženie v smrti a vyvýšenie v zmŕtvychvstaní je toho zárukou. Táto viera sa neopiera o autoritu *voľajakého* učiteľa, ale o autoritu živého Boha a jeho slova.

Ježiš Kristus má pod kontrolou udalosti minulé, prítomné i budúce. Vie o všetkom, čo sa deje, aj keby sa nám práve zdalo, že sa mu to vymklo z rúk, že nad svetom stratil kontrolu. Jeho nepriatelia „*mu budú polo-žení pod nohy ako podnožka*“. Aj keď teraz ešte vyčíňajú, je to iba do-časné a svojou konečnou prehrou si môžu byť úplne istí. A my si mô-žeme byť istí úplným víťazstvom Kráľa a naším víťazstvom. Preto sa nebojme Zlého, ani mocných tohto sveta, ani tých, ktorí by chceli nad nami vládnuť, oni nie sú vládcovia, ale Ježiš Kristus je Vladár.

Aj **môj život**, moja minulosť, prítomnosť aj budúcnosť **je pevne v Je-ho rukách**, aj keď to teraz tak nevidím, alebo nevnímam. Nemusím sa ničoho báť.

Oratio: (*Rieka života: Vládca*)

Vládca, vrchmi môže hýbať, môj Boh je najmocnejší, má moc zachrá-niť nás. Víťaz, pôvod večnej spásy, porazil smrť, z hrobu vstal, Ježiš víťazne vstal. Biedny som, Ty ma prijímaš, všetok môj strach a pády, ó Kriste, zmiluj sa! Za Tebou túžim kráčať, si moja pevná nádej, dnes sa Ti dávam. Ježiš! Zažiar svetlom, nech Ťa svet vidí; Tebe sláva, Kráľ môj víťazný, Ježiš!

Contemplatio: Ježiš, ktorému je všetko podriadené

Lectio: Hebr 2, 10-13

Doteraz kládol autor listu dôraz na Ježišovu veľkosť a slávu, teraz ho predstavuje ako človeka. Boží poriadok sa naplňuje tým, že Syn z lásky zostupuje z neba a stáva sa človekom. Cez svoje utrpenie a smrť naplňuje cieľ svojho poslania: spásu *bratov* a ich posvätenie. Pre Boha, kto-rý je Stvoriteľom a cieľom všetkého je človek taký dôležitý, že si prial mať s ním *synovské* spoločenstvo, podobné spoločenstvu Otca a Syna.
„Preto sa nehanbí volať ich bratmi...“ (11)

Meditatio:

Ježiš sa priznal k nám ľuďom ako k svojim bratom, súrodencom. Posväcuje nás, teda uschopňuje nás pristupovať k svätému Bohu a rásť vo svätosti. Jeho bratská láska nezačala až vtedy, keď sa stal človekom, ale táto láska k nám ho pohla, aby sa človekom stal. Teraz je na nás, aby sme prijali a prežili tento vzájomný bratský vzťah. Pozrime sa na Ježiša ako na svojho brata. Avšak nie na brata, ktorý je rovnako bezradný ako my; rovnako neskúsený, dopletený či hriešny... Ježiš nie je brat, s ktorým som „rozobral autíčko“ a neviem ho naspäť poskladať, ale Brat, ktorý „poskladá autíčko“, ktoré som rozobral a s ktorým si neviem dať rady. Ježiš nie je bratom, ktorý s nami chodí „susedom na čerešne“, ale bratom, ktorý nám vysvetlí, že sa to nemá, lebo sa to nepáči Otcovi...

Ježiš je skúseným starším bratom, ktorý nás s láskou vedie, chápe nás, lebo prešiel všetkým, cez čo my ideme. Učí nás, vysvetľuje, svedčí a ukazuje nám, ako máme žiť, lebo vie lepšie ako my, čo sa páči Otcovi. Ale hlavne: všetko, čo pre nás robí, vychádza so srdca láskavého Brata.

Oratio:

Pane Ježišu, ďakujem Ti, že sa nehanbíš volať ma svojim bratom, svo-jou sestrou. Ďakujem, že si verný brat, ktorému na mne záleží. Daj sa mi poznať výnimočnosť tohto vzťahu. Ty ma neopustíš, keď sa bojím, ale učíš ma nebáť sa. Ty sa nevysmievaš, keď padám, ale ma dvíhaš, lebo sám poznáš pády; Ty ma nenecháš ponoreného v bahne, ale ťaháš ma z neho von, aj keď sa zamažeš, lebo vieš, že by mi prinieslo smrť...

Contemplatio: Ježiš - môj láskavý Brat

Lectio: Hebr 2, 14-18

Pisateľ listu nám v dnešnom úryvku odhaľuje význam Ježišovho človečenstva. Kristus sa úplne pripodobnil človeku - stal sa človekom. V ľudskom tele sa ujal ľudí a zobral na seba utrpenie, skúšky, aj dôsledky ľudského hriechu. Zástupnou smrťou oslobodil ľudstvo spod nadvlády zlého ducha. Tým naplnil svoje kňazské poslanie. Je veľkňazom plným milosrdenstva, pretože sám zakúsil ľudské utrpenie a smrť.

„...vyslobodil tých, ktorých... zotročoval strach pred smrťou.“ (15)

Meditatio:

Diabol sa rád zahráva s našim strachom, a to nielen so strachom pred smrťou. Predostiera nám *pred oči* všelijaké strachy, len aby nás udržal v hriechu a zmätku. Hriech nám zasa robí prít'azlivý tým, že nám cezeň ponúka falošnú nádej a sľubuje riešenie problémov, ktoré v skutočnosti vedú do hlbšieho otroctva. Dobré vie, že keby sme nemali strach z neúspechu či zlyhania, prestali by sme klamať, alebo podvádzať, či nosiť *rôzne masky*. Keby sme nemali strach zo starnutia, či utrpenia, nepoužívali by sme rozmanité, aj okultné prostriedky na udržanie si „mladosti“ a telesného zdravia. Keby sme nemali strach z toho, že nás iní odmietnu, boli by sme úprimní...

Nájdime si dnes čas na to, aby sme si spytovali svedomie a uvedomili si hriechy, ktoré sa nám najčastejšie opakujú. Potom **skúsme odhaliť strach**, ktorý sa za nimi skrýva. Každý starý či novoobjavený strach vložme do Ježišovho srdca a poprosme ho, aby nás uzdravil. (Strach z to-ho, čo si o mne iní pomyslia, že spoznajú moju ohraničenosť; strach, že iní sú lepší, že objavia, aký naozaj som; že budú mať iný názor ako ja, že sa nebudem vedieť obrániť; že ma iní ovládnu; strach zdôveriť sa; strach z nových vecí, z choroby...)

Oratio:

Pane Ježišu, Ty vieš, čo je to strach. V Getsemanskej záhrade si bol plný úzkosti. Ale si aj víťaz nad každým strachom. Preto ti teraz odo-vzdávam svoje strachy... Daj mi síl postaviť sa proti nim priamo, net-váriť sa, že ich nemám. Uzdrav ma, prosím; dotkni sa toho, čo ma stiesňuje, oslobod' ma z mojej skľúčenosti.

Contemplatio: Ježiš, ktorý má môj strach vo svojej moci